

Erling Møldrup: *Guitaren. Et eksotisk instrument i den danske musik. Optegnelser om guitarens historie i Danmark indtil 1960*. Edition Kontrapunkt, København 1997. 279 s., ill., ISBN 87-90534-01-8, inkl. 1 cd: *The Danish Classical Guitar*, Erling Møldrup (guitar), Edition Kontrapunkt, EK 6001, kr. 400.

Det er en charmerende bog, guitaristen Erling Møldrup har skrevet om guitarens historie i Danmark. Man kommer vidt omkring, og de mange historier er velfortalte og underholdende. Bogens kapitler er sat i nogenlunde kronologisk rækkefølge, og de handler både om danske komponister, der tog instrumentet op, om nodeudgivelser og om fremtrædende personligheder, der spillede.

Det første kapitel behandler mere generelt knipsede strengeinstrumenter i middelalder og renaissance, dvs. før man kan tale om egentlige guitarer. Det sker først med barokken, hvor instrumentet her i Danmark havde kongelig bevågenhed, og man oplyses bl.a. om prinsesse Charlotte Amalies nodesamling med dens mange guitarstykker. Der er et kapitel om Peder Schall og guitaren blandt hofviolonerne, og så fortættles der op i 1800-tallet – guitarens store tid – med flere afsnit om både Rudolph Bay, om guitarvirtuosen og eventyreren Frederik Carl Lemming og om den italienske guitarfamilie Pettolettiernes tid i Danmark. Man læser også om guitarens gademusikanter, om Johan Ludvig Heiberg som guitar-spiller og om komponisten og guitarvirtuosen Henrik Rung. Naturligvis får også både Søffren Degen og brodrerne Gade hver sit kapitel. Der er omtalt flere andre guitarbyggere, guitaren i Århus får sit særskilte afsnit, og op i tid fortælles der om guitaren i kunstnerkredse og om Louis Glass og hans guitartrio.

De her nævnte emner er kun et udpluk fra de i alt 21 kapitler i denne yderst mangefacetterede og oplysende bog, som er et resultat af et stort puslespilsarbejde. Forfatteren har gennemlæst og uddraget små og større oplysninger fra en bred vifte af litteratur og arkivalier samt kombineret dem med egne forskningsresultater.

I forordet skriver han, at det måske under læsningen af de forskellige afsnit kan være svært at finde ud af, hvad der er hans egne resultater, og hvad der er andres arbejde. Og han tilføjer, at han har valgt *ikke* at "krydre teksten med utallige kildehenvisninger af hensyn til letlæsthed og en eventuel underholdningsværdi". Her vil nærværende anmelder lade et trist

suk lyde. Det er ærgerligt, at Møldrup har valgt den linie. Små talhenvisninger i teksten ville næppe have været et problem for den interesse-rede læser. Og det er irriterende, når man forsøger at få oplysningerne bekræftet. Eksempelvis anføres s. 104, at H.C. Andersen i sin dagbog under den 24. september 1864 anfører at have fået en skriftlig indbydelse til en musikaften fra Johanne Louise Heiberg. Men det passer ikke. Ved at sammenholde med Andersens dagbøger, som jo heldigvis er udstyret med et grundigt personregister, viser det sig, at den rigtige dato faktisk var den 29. september. Det er et af de få steder, hvor der er en form for henvisning, som kan checkes. Men det er undtagelsen. For man står mange gange spørgende over for, hvor man skal lede i den omfattende litteraturliste. Til det lange kapitel om guitaren i Århus har Møldrup utvivlsomt selv bidraget en hel del med gennemgang af *Aarhus Stifts Adresse-Contoires Tidende* og senere *Århus Stiftstidende*, men i hvor høj grad har han benyttet Emanuel Sejrs kapitel "Musikliv i Aarhus gennem tiderne" fra bind 3 af værket *Aarhus gennem Tiderne* (København, 1939-1941)? Når det er så uklart, hvad der stammer fra hvem og fra hvor, får Møldrup selv ikke den kredit, han burde have.

I en yderst spændende epiløg s. 149 til kapitlet om brødrene Gades guitarbygning, er der dog ingen tvivl om ophavsmanden. Møldrup ejer to Gade-guitarer, som ved nærmere undersøgelse viser sig oprindeligt at være fremstillet af den franske guitarbygger Alexis Villaume. Her er et spændende perspektiv, idet afsnittet lægger op til en fremtidig nærmere undersøgelse af Gade-guitarer af netop den type. Er de af fransk import, eller har Gade produceret kopier af franske forbilleder?

Bogen har nyttige bilag og et personregister. Den medfølgende cd indeholder musik lige fra Prinsesse Charlotte Amalies Nodesamling over Pettoletti, Søffren Degen, Henrik Rung m.fl. til Louis Glass – i alt næsten 78 min.

Dorthe Falcon Møller